

Med Jesus ved min Side,

Med Jesus ved Side
Jeg trog gaar til No
Og drømmer saa blide
Om Himmeriges Do.

Med Jesus ved Haanden
Jeg frugtløs opstaar,
Og freidigt i Haanden
Til Arbeid jeg gaar.

Med Jesus for Ole
Jeg bliver ei svag,
Alig intet skal bære
Aa Sandhedens Sag.

Med Jesus i Tanke
Jeg bliver ei kald,
Etal udsigtigt jeg vante
I Himmeris Vold.

Med Jesus i Shade
Jeg Sunden kan sty;
Dens helige Blinde
Al uret man sty.

Med Jesus i Hjerte
Aar Sorgen ei Magt,
Min Fryd og min Smerte
Paa ham jeg har lagt.

Med Jesus i Gie
Et Hjerte kan rigt,
Et fattigste Lide
Et Himmerig ligt.

Med Jesus herude
I Toden jeg ler:
Du Skogernes Vinde,
Og Jesus jeg ler.
(Aar Fattig og Rig.)

Betrægtning.
Job. 14, 1.

„Et Menneske, født af en kvinde, lever en skaffet Tid og mættes af Uro.“

Det er Job, som i Gjenstande til de tre Demer paa denne Maade vilde bringe Menneskelivets Skarhed og Uheldighed.

Det er altsaa to Sandheder, som her udtales. Først den, at et Menneske lever en skaffet, d. e. en kort Tid. Uvist er der her Fortid paa forskellige Menneskelivs Strænge.

Kogle Menneskers Liv kan kun regnes i Minutter, andres kun i Timer, andres kun i Maanedre, andres i Aar. Det er dog, ret set, en skaffet Tid.

„En liden Stund
I Hofens Rund
Vi rødmer kun og Regne.
Af Blomstens Art
Og med en Fort
Redjunkt snart
Er alt i disse Egne.“

Saa heder det med al Ret i Sangen. Ja det Menneskeliv, som efter almindelig menneskelig Maalestof synes langt, kanse er naaet over „Livets Alder.“ — o hvor kort det dog er! Jeg, som skriver dette, er betydelig over Livets Gjenemsnitsalder, og naar jeg ser tilbage paa Karne, hvor længe, da istemmer jeg af fuldt Hjerte Jakobs Ord: „Livet er en Damp, som en liden Tid er tilvare, men derefter forsvinder.“ Det synes mig saa underligt, at jeg nu i flere Hensender har hørt Korenes Vagt. Al, jeg mindes mig saa levende som den lille, glattebende Gut, der sad paa Jars og Kors Jang. Sandelig, Livets Erfaring stadfæstet Guds Ord: Et Menneske, født af en kvinde, lever en skaffet Tid — og vistnok ogsaa dette: mættes af Uro.

Det er et sterkt Udtryk: mættes af Uro. Det er ikke bare saa, at enhver af os faar sin Part af den Uro, som Menneskelivet bringer, nei — vi mættes, fyldest til Haanden, naar saa meget deraf, som vi kan rumme.

Man taler om Barnets sorgløse Dage. Naja — det er vel stundom smaa Songer og Beføjninger, Barnet har; men det kan dog være tungt nok for Barnets svage Kræfter at bære dem. Der er Torne, som stikker ogsaa i Barnesorene. Der er Skulde, som især da ogsaa.

Man taler om Ungdommens glade Drømme. Ja man ser da Solstøer — lyse og flere end nogensteds ellers. Der er Vaarspræt og Bacchus — det gæder og gæder af Liv. Men der er Borens Uro og Nigen over det altsammen. Der er ikke lidet af Forventningens Smerte over

Borens Drømme. Og der kommer tit i en solbarne Vaar solde Dage med Sneflud og Skulde. Mere end en Spire styser ihjel.

Og Randonnemens Arbeidsdag — hvor kort den er, hvor raskt jagende dens Timer iler. Alle mindst føler vi det i vor Tid — Konfurrensens, Dampens, Elektricitetens, Høstverkets Tid. Der levedes liden Tid til No, til Besindelse, til Overvejelse. Alle Instrumenter spiller „fortissimo.“ Saadan er det: Mennesket mættes af Uro.

Det kan gjettes være, at Menneskene ikke gjerne vil indrømme Sandheden deraf. Det gælder da her, hvad den franske Tanker Pascal træffende siger: „Menneskene har ikke villet af andet Maad for at gøre sig lykkelige end at lade være at tænke paa de store Under. Det er alt, hvad de har kunnet finde paa for at træffe sig over dem. Men det er en temmelig uselig Trøst; thi det gaar ikke ud paa at løse Underet, men smidtehen for en Tid at skule det.“

Hvorfor drager vi disse Gudsordets Tanker frem? Forat vi skal se Bidseligheden, som den er, og gaa til ham, der har Argeboni for alle Menneskelivets og Menneskehjertets Saar, til Jesus Kristus, vor opstandne og blussende Frelser. Han har Salve med Hørløse lighedens Smerte. Han har evigt Liv at give os som en Raadegave af sin Barmhjertighed. Til ham skal vi gaa.

Ja Herre Jesus, drag os til dig! Vad os saa se dig som vor eneste Tilflugt — som den, der har Liv for Død, Ufortrætelighed for Fortrætelighed, Fred for Uro at give. I Jesu Navn! Amen. — (Gud og Almen.)

Johannes 3, 3.

„Sandelig, sandelig siger jeg Dig: Uden Nogen bliver født paant kan han ikke se Guds Rige.“

Det er jo en haard Tale og et uventligt Svar paa en saa venlig Hilsen; thi han staar bermed Alt det til Jorden, som Nikodemus bringer frem for ham, ja han tilintetgjør og fordømmer hans hele Liv og Gjerning.

Du onler mig, vil han sige, for en Saadan, der ikke kan straffe Eder, d. e. Phariseernes Hjerne Tugt og Udforsigtighed, og det intet Vedee har at lære, d. e. at jeg ikke er andet eller mere, end u Væter og Rester i menneskelige Gjerninger, ligesom I da ikke vente mere af Ederes Messias, end at han er den, der vil rejse og herskne, bestutte og opretholde Ederes Lov og Regimente og for dels Skuld have Eder til stor Hæve og Magt. Men jeg vil sige Dig noget Andet (eftersom Du jo holder mig for en Mester, kommen fra Gud), som Du ikke tilforn har hørt eller ved: Hæve Nikodemus, bild Dig dog ikke ind, at Du med dit Liv og dine Gjerninger, det være Altsammen saa fortroffelligt, som det vil, ogsaa efter Voven, er Gud velbehagelig og kan blive folig. I maas først blive ganske andre Mennesker. Min Lære er ikke om at gøre og lade, men om at blive; det hedder: ikke nye Gjerninger gjøre, men først ny blive, ikke anderledes leve, men anderledes født. Det sker ikke derved, at man sætter Gjerningerne før eller ved Siden af Tilblivelsen, Frugterne før eller samtidig med Roden; men Træet maas først blive nyt, og Roden god og retklaffen, dersom Frugterne og Gjerningerne skulle blive gode; det er ikke Haanden og Foden eller deres Gjerninger, som skulde forandres, men Personen, d. e. det hele Menneske. Hvis det ikke sker, saa værken gjælder eller hjælper nogen Gjerning, og et Menneske kan da ikke se Guds Rige, d. e. han maas blive under Sunden og er fordømt til den evige Død. Det er en ganske fremmed og ubørt Prædiken for den fromme Nikodemus og et haardt og bittert Svar paa den gode Mening, hvormed han kommer til Herren. Han mener, at han er paa den rette Vej, og venter Intet mindre, end at hans retklafne Liv og Jær for at holde Voven kan eller skal fordømmes, men at han vil blive rost derfor og fremstillet som et Exempel for Andre; eller han venter hans Formaning om at blive ved skoledes, eller at han maasse vil forreklæde andre Gjerninger, som han fremdeles vil have at udføre. Dette

er han beredt paa at høre og gøre. Men saa hører han, at Kristus rent forlaster ham og fordømmer al hans Sellighed og hans rettskafne Levnet og altfaa gaar stift imod al sund Sinds og Fornuft. Han elsker Kristus som en Herderstatand saa gaar Herren løs paa ham og siger: Du er derimod et foragteligt Menneſte. Han besiger Kristus den Være at kalde ham en Væver, kommen fra Gud, saa siger Kristus at baade hans Være og Liv er fælt og udelukket fra Guds Rige. Thi hvilken anden Mening er der vel i disse Ord end denne: Du gjør mange gode Gjeringer og mener at være from og ultrafællig og at kunne behage Gud; men jeg siger Dig; at det er Alt sammen fordømt af Gud, hvad Du har levet og gjort eller fremdeles kan udrette i dit Liv og ved dine Gjeringer, og ikke alene din Gjerning, men tillige Hjertet og dit hele Væsen; Alt, hvad Du er og formaar, det maa Afhammen bort, Træet tilligemed Roden og Arnglerne henfaldes og opbrændes, og et nyt Træ maa slaaes. Den første Deel af denne Herrens Samtale med Nikodemus er da ikke andet end en ret skarp Pædagogik, idet Herren som en trosfast Sjælesørger forbarmet sig over ham, fordi han er saa usvigtelig og endnu saa langt borte fra Guds Rige. Derfor nægter og tilslutter han fort og godt Hjelpe for ham, ja fordømmer ham rentud og overgiver ham til Tjævelen, da han, som han nu lever og kan leve, aldrig kan komme i Guds Rige, men maa gaa fortalt og blive i Dævelens Rold og under Dødens og Helvedes Ragt, forat han derved kan blive bragt til rigtig Erkendelse af sig selv og faae den rette Forstand paa Livet i Gud. En saadan Gudsprædiken er hellig sørgen for alle Saadanne, der ligesom denne Nikodemus, som vandte fremad i deres Gjeringssellighed og mente, at de ere hellige og retfærdige for Gud, fordi de ere ultrafællige for Verden.

Paulus.

1 Kor. 15, 1 flg.

„Med Guds Raade er jeg, hvad jeg er og hans Raade mod mig har ikke været forgjæves.“ Han, som siger dette, er ikke længer en vigtig Person i sine egne Dine. Han paastaar ikke sin Ret, sin Værdighed; han har ikke de store Fordringer til andre, at de skal stille ham forrest. Han har lært den Lov, som er Menneſkelivets Lov: vil du heit op, da bli dig; vil du være en Mand, bli da først et Barn i Sind; vil du blive stor, da vær liden. Paulus og jeg ikke kun-

den for fuld, han overdriver ikke. Han er et naadeligt lærende og naadeligt arbejdende Menneſte. Og det, som har gjort ham dertil, er Troen paa Jesus Kristus. Troen paa ham, der giver sig hen for Synderne. Denne tjenende og lidende Kjærlighed, som han engang havde modskaaet, ja forfulgt, havde grebet ind i dette jelske Menneſtes Liv og forandret det, givet det en helt ny Retning og en helt ny Kraft. Det var saa ganske uforventet; det var Raade. Var der blevet noget af Paulus, var der blevet meget af ham, da var det siden den Stund, da han spurgte og bad paa sine Aar: Herre, hvad vil du, at jeg skal gjøre? Siden den Stund stod det uroffelig fast for Paulus, at det var Guds uendelige Forbarmelse han skulde sit Liv; ikke nogen af de Gjeringer, han selv havde gjort, men Guds frelsende og frigjørende Gjerning, som løste ham fra hans Egentærfærdighed.

Med Paulus var Guds Raade ikke forgjæves, ikke uden Frugt og stor Glæde. Den Betsendelse, han afslægger, er ikke et tomt Ord, det ved vi. Han bemytter ingen Velighed til at berømme sig selv, forberedte sit eget Rode, sit eget Vitse. End da? Han taler ikke heit om Søndens fordærlige Sæson hos andre; men han siger, hvilken Strid han har med det onde, der endnu er i hans eget Hjerte, i hans egne Gjeringer. Men vil? Han kalder ikke Kristus sin Herre blot da, naar det behager ham, naar det ikke generer hans Drifter og Væner; men ogsaa da, naar han har den haardeste Kamp mod Qid og Mød og med denne Verdens Herret. Kan du og jeg altid bevise vor Kristendom med samme gode Gamvittighed? Kan vi snart om det evige Liv og den usvigtelige Tro; og hans Liv vidner med. Han drænger ikke gjerrig fast ved dette Livs Goder, han er ikke lysten paa Livets Nidelser, han beslager sig ikke over dens Trængsel og Lidelser; Stemmer ogsaa vor Vandel saaledes overens med de vafre Ord, som er i vor Mund? Hans Kristendom er tro først til sig selv og først til sig selv. Vi spørger hvarandre: hvad koster det nutildogs at være en Kristen? Han lever kun for Jesus Kristus, et Bømens og Forjagelsens Liv, indviet hellig Værfomhed og højhjetet menneſkefærlig Opofrelse. Hvor mange af os lever freudeles i de gamle Tilbedelsigheder, de forrige Begjærligheder?

Tallet være Gud for hver den af os, som kan sige med Sædighed: hans Raade mod mig har ikke været forgjæves. Det er den Prædiken, der taler mere overbevisende end nogen

Ords Forkynder; det er Livets Prædiken. Det er den Kristendom, som fuldt ud stadfæstet Evangeliet; det er den Kristendom, der helt og holdent gaar ind i Herrens Raad, i hans Tanke og Gjerning; den Kristen, der har noget af Paulus i sig, har hans oprigtige Hjerte. Den Kædelighed, som søger Gud, og som, naar den har fundet ham, ogsaa søger ham — i alt. Beredt til at gøre alt og laase alt for at behage Gud — og ikke sig selv. Den Kristendom, som ikke lever i Velvære, fremmed for Lidelser, slænde med fulde Gænder dette Livs Værfomheder. Naar Paulus lever i Værfomhed ligesom tilføj som i Mødet, da er det, fordi han ved sig frelt af Raade. Naar han „der daglig“ og giver Afkald paa alt, som kan lides en behagelig, en komfortabel Kristendom, da er det, fordi Guds Raade har saa ganske gjenmætrængt ham, saa ganske overvundet hans gamle Menneſte. Ugelas tidet som han vil vide af egen Kraft, eget Talent, egen Veltalendehed, egen Indsigelse, ligesom lidet kræver han for sin Verjan noget af det, som heter jordisk Lykke, jordisk Være, jordisk Tilfredshed, ja endog jordisk Kjærlighed.

De mange kristne nuomstunder, der lægger en utilberlig Vægt paa sine materielle Interesser, der prøve sig selv og se til, om de har givet sig Guds Raade rold uden Forbehold, uden Sidelægen. — (Nagl.)

Sore Børns Fremtid.

Sore ofte er ikke vi Forældre lyngede ved Tanken om vore Børns Fremtid, fulde af Behov for den Tid, da de skal gaa fra Barnensberet ind i den voksne Alder og indtage deres Plads i Verden!

Prædiker og Forer, som de hidtil har været, vidende om, trodser deres Vel. Rne Indsigelser og Værgler kommer op i deres Hjerte. De lægger selv sine Fremtidsplaner med Arbejde og Fornæstelse for Ple uden at tænke paa, at der kunde komme noget og hindre disse Planers Udførelse. Vi Hæfter for, at deres Begjæring og Lillid skal blive skuffet, vi ruader og advarer dem, hævende i vor store Kjærlighed til dem, at de skal blive spæreda for de uheldige Følger, som er fomme over os for vore Helliggjørelses Skyld.

Dog har disse Helliggjørelser i vort eget Liv ofte været Træppetrin til en bedre og lysere Livsførelse.

Vi ønsker at være vore Børns Væder for dem, frugende for, at de ikke har den Kraft, som vi selv havde, til at gjenmætrænges Livets Stræger; vi glæmmer, at vi ofte kommer

til gode Strængange efter at være gaaede ad de ujævne Veie.

Er vore Børn ikke i Guds Haand, hvorfremdelst de gaar? Anbefaler vi dem ikke hver Uase til hans Omfarg og Ledelse? Uffællige de Væen, som har bedende Fædre og Mødre, som nedfælder Guds Velsignelse over Børnens daglige Liv!

Den Vel, ad hvilken Gud vil lede dit og mit Barn, kjænder kun han selv. Et Menneſtes Karakter ligger ikke færdig og kan trækkes paa som en ny Klædning. Den skædes Skuffe for Skuffe ved Udygdighed, Lugt og Ufæring. „Være Børn vil saa Kraft og Saak, ligesom vi har faaet.“ siger Digteren Vangfellow i det yndige Digt, hvori han taler om sin Vængstelse for sine Børn.

Det er ganske vist en snar Tid for fromme Forældre, naar Børnene forlader Hjemmet og alle dets velsignede Forbindelser.

Det var en Brevl, som en Søndag fra Prædikestolen led for Sognets Børn, som var borte fra Hjemmet; det var til stor Glæde for Forældrene, som lod stille, bedende for deres frøvevende Børn, at Guds velsignede Betsignelse ogsaa maatte komme over dem, at høre, at Børnene saaledes blev mindede af den Menighed, som var samlet i Guds Hus for at lovsunge og tilbede Gud.

Had os ikke besvære os med angstelige og alle angstelige Sorger, men udbrage vore Børn i Lugt og Herrens Forbarmning og saa tro Herren til, at han vil lede vore Hæere. En Moder skrev engang: „J Mødre! Væst eders Læne op og se rundt om eder: En Gud og alles Fæder, som er over alt, i alt og i eder alle, og som har alt paa hese Jordkloben i sin Værfangt, selv om en Verden eller det, som vi kalder Døden, synes at adskille os, vil han dog bringe sine sammen til sidst i et og det samme Hjem — Hæderhjemmet!“ — (Efter „Nagl.“)

Mindebrev efter J. Midsøe.

Den fortalte videre:

Sos Lovold blev vi tre, nemlig Vars Tobias, Johannes Hille og jeg en Maanedes Tid. Johannes og jeg reiste da til Blæf Riber for at faa Arbejde. Vi fik begge Arbejde hos en Amerikaner ved Ravn Jacob Svanding. Han smilte brodt, da han fik høre at mit Navn ogsaa var Jacob. Han og hans Familie var meget gamle Folk. Der blev vi i ni Maanedes til næste Kar midt paa Sommeren. For Len var \$12 pr Maaned og Kost. Det første Arbejde vi fik var at brænde Trækul. Jeg havde i længere Tid det Svært ha-

de Nat og Dag at passe Nilen og dække til igjen, men der brandt Hul i Jordbedækningen. Jeg saa i Teltude i Skoven. En af Søunerne bragte mig Mad to Gange om Dagen. Der var baade megen og god Mad. Johannes hjalp til med Arbeidet i Skoven, hvor der byggedes en Kølledam. Da jeg var færdig med Kulbrandingen blev jeg sat til at hjælpe Smeden og en Waanedes Tid brugte jeg da Storleggen i Smidjen. Senere arbejdede vi alle paa den store Kølledam et Stykke fra Hulst.

Denne var tæt ved Black River Falls, hvor der var et stort Hotel, som tilhørte Spaulding, 2 Skramboder og 1 Koffhus, men ingen Salooner. Storekeeperne solgte Whisky for 18 Cents pr Gallon, men noget Bødderi saa vi ikke. Det var ikke saadant urent og farligt Stof, som nu sælges til Folk. Jeg mindes, at vi Kammerater var blevene dygtig forsøede og erodede om at købe noget Prændervin. Vi fik omtrent 1 Pint, som vi sad paa Sengkanten og drak op før vi lagde os, og om Morgenen sølte vi bedre.

Medens vi flere Mand sønrede paa Kølledammen, handte der mig noget, som jeg ofte har tænkt paa og hvori jeg naa je Herrens underlige Besøttelse. Vi opførte en ganske stor Dam af Tømmerstokke, som blev sønrede saaledes, at der blev flere Rar i Dammen, i det Tømmerstokkene, som i Udkanten dannede en Beg, indenfor saa 10 a 12 Fod fra hinanden paa de andre, lang efter Strømmen, men heldte mod denne. Stokkene kunde vel være 20 a 30 Fod lange. Naar vi rullede dem op paa sin Plads brugte vi Tang og bare Gænder. Under dette Arbejde maatte nogen sidde paa Rangstokkene med et Ben paa hver Side, medens man med Røse rullede Toerstokken og siddende stattede sig efter dem. Medens jeg engang saaledes sad og arbejdede med Rodenden af en tung Bog, fik jeg se, at den anden Ende begyndte at glide nedover. Den var kommen løs fra de andre Arbejdere, medens jeg sad nedenfor den anden Ende af Stokken, som var meget far tung til at jeg kunde holde den alene. Hvad der saa hendte med mig ved jeg intet om, jørend jeg holdt paa at komme mig op af Svandet 10 a 12 Fod nedenunder og søgte at holde mig fast ved Røstanken for at jeg ikke skulde drages ned under den af Strømmen i Fodsen.

Spaulding var den første, som kom og drog mig op. Mine Klæder fræs ikke før jeg naaede Hulst, men forresten havde jeg ingenlindst

Skade lidt. Derfor skælder jeg alene Guds sabelrige Barmhertighed min underlige Tak.

Id paa Saaren 1853 maatte Spaulding selv overtage Hotellet, som til den Tid var rentet ud. I Vaarkommen vandte her en Rangsde Folk, flere Tømmerhuggere, som nu flødte Tømmer ned Black River. Nu fik jeg lettere Arbejde, idet jeg blev sat til at bære Ved og Bord, og desuden at hjælpe til med Arbeidet i Risikken og Spisefæl. Senere paa Sommeren arbejdede jeg med i Sagsmøllen, men reiste snart hjem til Coon Prairie.

Paa Coon Prairie var endan ikke mange Folk. De fleste var komne kun et par Aar før, baade endan kun maas Stykker Gøede eller Gøvre, som blev høstet med „cradle," i en lang Raa med Høfæa lange Hingre, som holder den affaarne Gøede til den er lagt i Orden paa Marken færdig til at vindes. Om nogen leiede Folk til at vinde var Lønnen en Dollars pr Dag. Vi tre Kammerater beslattede nu at købe en quart section Land, som vi fik ved inden et Aar at betale \$1.25 for hvert Acre. Man behøvede ikke at ha paa Landet, men kunde man ikke betale det i rette Tid, kunde en anden købe det. I Va Grosse, hvor der da var kun nogle fåa Huse ved Stranden af Missisippi var Bankkontoret.

Gort Vand var ikke Prairie, men Kjøbningsland fuldt af Gjebruuk med store Nædder. Her byggede vi os et Hus af Gjelog med Marken paa. Vi mente det med Vere. Søllet var 12 Fod i Jirkant.

Der boede vi omtrent 8 Aar, idet vi om Vinteren arbejdede i Tømmerstovene oppe ved Black River for \$16 pr Waaned. Om Sommeren arbejdede vi paa vort Land. Dog før at saa noget at betale Landet med, maatte vi gaa ud og søge efter Jorhensite. To Somre ræste jeg de 100 Mi til Dodgeville, hvor der jaregik en Del Ulygghættina. Det var flere Englandsere, som drev dette Arbejde og der var ikke saa Folk i Vnen. Ablesidti rundt omkring Voen var Landet „rolling prairie" med god Græs-pæst, naar der var fri Adgang til at Naas Hø. Jeg købte en Vaa, Rive og Gaffel og begyndte at Naas Hø og sælge. Dette drev jeg i to Somre, og naatlet jeg kun til \$2 pr Ton i Soater, var dette dog ganske god Vaa, luntet vi den Gang. Jeg søgnede paa at lave et Ton for Dagen. Det gik ofte paa Slamp med Vaa-ten, da hun det Høe Vaa blev reiet. Ilden regnede vi 20 Soater for et Ton. I Dodgeville fik jeg en mig Waand med i denne Jorretning. Han

bed Waandjen, men om det er den senere Eier og Udgiuer af Decorah Vollen, tør jeg ikke lige. Han var med mig kun en kort Tid, idet han snart hørde sig til et Selskab af Landmaalere, som skulde helt ind i Minnesota for at opmaale Regjeringsland.

Wine gamle Kammerater. Vars Tobias og Hilleie drev paa Coon Prairie med at søge Lumber for Folk om Somrene. Dette gjorde de paa gammel norsk Vis med Haand-sag og fik saa meget pr Fod Bord. En af disse Somre handte der paa Coon Prairie noget, som jeg aldrig skal glemme. Der var en Ungdom, som jeg kjendte godt. Hans Navn var S... C... fra R. K. Sogn. Han luntet ikke at være nogen far-tilst ugudelig Gut, men var dog ganske ligegyldig for det gode, hafot toer og tankeløs.

En Dag var han nde paa Marken og hjorte Hø. Der traal Uveir op med Torden og Qmild. Efter at alvorligt Tordenløg saa han op og med et haanligt Smil sagde han: „Tanker du me e rædde, vil du skræmme os?" Naapt var disse Ord udtalte saa faldt han om og blev lig-gende død paa Pladsen med det ubyg-gelige Smil og mærk i Ansigtet.

Gud lader sig ikke svotte, men han Naar ikke altid, som her, straks men er langmodig og barmhertig.

(Fort.)

Dine Børn! Dine Børn!

Han var en hårdelig Jorretning-mand. Han troede, at Kristi Være var sand. Men han var meget op-toget, og naar Søndagen kom, var han overmaade træt. Han var ogsaa bleven interesseret i sin Søndags-avis, saa han lidt efter lidt lod være at gaa til Guds Hus. Hans Søstru gik regelmæssig til Kirke, og under-tiden Børnene.

En Morgen, lige efterat hans Sø-ken var gaaet ofsted, havde han sat sig hyggelig for at studere Pengen-teringerne, da han hørte sine Gutter snakke sammen i næste Særelse. Den tiarige William sagde: „Naar du Riber vollen, — vil du gaa i Kirke, om Mor, eller blive hjemme, som far gjør?" — „Jagen af Velene," svarede Frank sigjort. „Naar jeg bliver Wand, vil jeg saa Hest og Sadel og ride ud om Søndagen og more mig."

Koisen mistede pludselig sin Til-trækning. Mellem Faderen og den kom der et Villedet af hans Gutter, som søgte Selskab med leflindige Kvennesler og drev ind i et gudløst og raggeløst Liv, og ham, som paa

sine gamle Dage saa det som Frukten af sit Eksempel.

Jem Minutter senere gif han hurtig hen til Kirken. Da Gudstjenesten var forbi, og hans Søstru kom ned ad Gangen, saa hun ham vente ved Døren. Der blev Spørgsmaal, glad Overraskelse i hendes Pine, men han bemærkede bare, at han havde taget en Tur og tænkte, at han vilde møde hende paa Dienweien.

Den følgende Søndag var imid-tertid hele Familien i Kirken, og Resten af Dagen var der en deilig Fred i Hjemmet, som mindede ham om hans Barndoms lykkelige Dage. Og hvem vil paastaa, at han var mindre skiftet for Ugens Jorretning-ger, fordi han havde deltaget i Gudstjenesten istedenfor at blive hjemme hele Søndagen og hvile! — („Vandis.")

Herrens Veie er ikke vore Veie.

Dette Herrens Ord kan finde sin Anvendelse paa mange Punkter i Guds Værns Liv, og ikke mindst med Naahm til de Veie og Maader, hvorpaa Herren virker vor Helliggjørelse. Uallige og forskjellige er de Forhold. Herren fører sine Værn ind i, for i saa Henseende at naa sin Vilje med dem.

Hjære Guds Barn! Du, som inderligt ønsker at gaa frem i Hellig-gjørelse, men som synes, det lykkes saa daarlig du mener, at de Forhold, under hvilke du lever, er dig til Hin-der; de Kvennesler, du lever sam-men med, Naar din Helliggjørelse veien?

Stans med din Klage og betenk, at „Herrens Veie er ikke vore Veie." Just de Forhold og de Kvennesler, som du mener hindrer din Hellig-gjørelse, vil din Fjæffer bruge netop som Midler til at fremme den. Vore Ungvælsers Feil og Synder kan Herren bruge som Medskabere til at rense, fygte og opdrage os ved.

Naafte ser du under dine Forhold din store Klange paa Hærlighed og Taalmodighed? Tak Herren, at han viser dig den hoi vil give dig Seier over dig selv, naar du i Tro leder ham derom.

Alle Ting tjener dem til Gode, som troget og elsker Gud, og ikke undst Hener Samlivet med vanskelige Kvennesler Guds Værn til Helliggjørelse. Men Herrens Veie er ikke behagelige for Aludet. — (3—1 i „Kk.")

Endver fristes, idet han drages og lokkes af sin egen Begjærighed, der-etter, naar Begjærigheden har und-fanget, fader den Synd, naar Syn-det er fuldkommen, fader den Død. (Kof. 1, 14, 15).

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Sjerle

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til K. O. Sjerle, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Hæret \$.75
For Hæret til Canada 1.00
For Hæret til Norge 1.00

Kredse: Parland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til Pacific Herald, Parland, Wash.

Ryheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Rettelser.

David's 91. Salme i No. 22 af Herald, overfat fra Svensk ved A. A. Skulde være A. K. Salmen er nemlig overfat af Pastor Carl Kauter.

For en Tid siden stod at læse i Herald om et Tilbud fra Skolen i Parland om at samle Abonnementer paa Herald og derved skaffe sig fri Skolegang ved Madamuel. Vi vil gjerne minde om dette bly. Det skulde ikke være uoverkommelig for en driftig ung Mand eller Kvinde at samle 80 Abonnementer for Herald og derved saa fri Skolegang et Aar ved Skolen i Parland. Det er ialfald værdt et Forsøg.

Resolutions of Condolence.

Whereas, It has pleased the all-wise God to call unto Himself a former member of this society, Anna Molden; Be it therefore,

Resolved, That we, the members of the Willing Workers, express our deepest sympathy with the sorrowing relatives and friends in their great loss.

Resolved, That a copy of these resolutions be sent to the bereaved family.

Resolved, That these resolutions be also printed in the Pacific Herald.

Peter Olson,
President
Clara Christensen,
Secretary

Guds Ord.

Sveum har skjænket de tjenende fattige, de retløse og Svinderne en Stilling værdig Kjennerter? Svøm har vel helliget Egteskabet, ordnet Barneopdragelsen, adlet Arbeidet, rettet Seberne, støttet Dyrigheden, bekløttet Underkøfterne, holdt Nigern sammen, gjort Dannelsen almindeligere, befjerdret Kjerlighedens Gjeringer? Ikke Oraklenlands vise, ikke Rams Røgt og Lovgivere, ikke den verdslige Videns dube Forsknin- ger. Nei, Guds Ord har gjort det. Vidensmen fra det Høie, som kan forvandle Hjertene og omsforme den hedenske Verdens hele Stillelse.

„En Salig er den ældgamle Gud.“

1ste Moseb. 33, 27.

Gud er vor Tilflugt, men han er ogsaa vor „Vollig.“ vor Popul, hvilstet tilflugdegiver, at han er vort Opholdssted, vort Hjem. Det er en stor Følge og Sønne i denne billed- lige Talemaade; thi hjært for vort Hjerte er vort Hjem, om det kan kun er den simpleste Datts eller det ringste Taglammer; men hjærere endnu er vor velsignede Gud, i hvem vi lever, rører og er (Ka. Gjern. 17, 38). Det er i Hjemmene, at vi søler os sikre; vi luffer Verden ude og dvaler i Sikkerhed.

Saaledes naar vi er hos Gud, da „frøger vi ikke for ondt“ (Saln. 23, 1). Han er vort Skjold og vort Tilflugtssted.

I vort Hjem tager vi vor Hvile. Det er der, vi finder Ro og Bedrovsorgelse eller Dagens Røie og Besvart. Saaledes finder ogsaa vore Hjertes Hvile i Gud, naar vi, udmattede af Livets Kamp, vender os til ham, og vor Sjæl har Ro.

Vigledes giver vi i Hjemmet vort Hjertes Tanker Udtryk; vi er ikke bangt for at blive misforstaaede, eller for at vore Ord skal blive mistydede. Saaledes naar vi er hos Gud, da kan vi frit tale med ham og sige ham alle vore skjulte Puffer; thi „Sverrens Omgang hjærer dem til, som frøger ham“ (Salme 25, 14).

Tillige er Hjemmet Stedet for vore sandeste og reueste Glæder; og det er i Gud, at vore Hjertes finder deres dybeste og bedste Fred. Vi har Glæde i ham, som langt overgaar al anden Glæde. Det er ogsaa for Hjemmene, at vi virker og arbeider. Tanken paa det giver Stærke til at bære de daglige Burder og opflær vore Sander til at udføre deres Gjering; og i denne Gensfende kan vi ogsaa sige, at Gud er vort

Hjem. Kjerlighed til ham styrker os.—Spurgeon.

Ikke for stor til at være en Kristen.

Paa Gladstones Fiendom „Howarden Castle“ var en ælder Kone afte i Arbeide. Hun havde en Søn, som gif paa vilde Vele og voldte hende megen Hjertejorg. Da intet andet hjalp, besluttede hun i sin Fortvilelse at udbede sig en Samtale med Gladstone og udsø sit bedrøvede Hjerte for ham. Det synes nok noget driflig at antage, at Englands Premierminister skulde have Tid til at besatte sig med slikt. Men Gladstone lod hende saa tale ud og trøstede hende. Derpaa sendte han Bud efter Sønnen, tog ham ind paa sit Kontor og talte saa alvorligt til ham baade om Fredens og Fjendens Vei, at Men tilslut smilende og han begyndte at græde. Da han saa endelig stod op for at gaa, lagde Gladstone sin Haand paa hans Skulder og sagde: „Vi maa først have en Bøn- nestund sammen.“ Saa knælede de begge og Gladstone bad Gud om Raade og Beskyndelse over Guttens nye Forsæt, saa han kunde blive et nyt Kjennerter. Og det blev han ogsaa fra denne Dag.

Naar man ser Englands største Mand knæle i Bøn ved Fattiggut- tens Side, anbefalende ham til Herren, — og saa samtidig hører og læser de flotte Udtalelser om at „vor Tids intelligente Ungdom“ er altfor slikt til længer at tro paa den gamle Kristendom, blir man lidt underlig tilmode. Det er i saadanne Til- fælde til at skrive om „Religionen og Kjennerterfælgens Stormænd“ og holde dette Billede op for de mange smaa, som allerede tror sig for store til at kunne være kristne.“ skriver V. Dale i sin Bog: „Religionen og Kjennerterfælgens Stormænd.“

Send de Hæret til vore egne Skoler.

Det er ikke let at forklare, hvorfor kristne forældre foretrækker at sende sine Børn til kristendomsløse Skoler. At saadanne findes, er imidlertid tilstrækkelig bevist. Og de er ikke saa.

Derfor det kan gjaldt saadanne, der har forladt sine fædres Kirke og sluttet sig til andre Kirkesamfund, kunde det endda være forklarlig, at de ikke vilde sende sine Børn til lutheriske Skoler. Men det bliver sig ofte desværre, at gode lutheriske Kirke- ne, der har været med at bygge op vore egne Skoler, forbigaar disse.

naar det gjælder at skaffe sine egne Børn Undervisning.

Vi trodde, det kunde gavne at pege paa dette netop nu, da Tiden snart kommer, da vore Høiskoler og Collegier atter skal begynde sin Virksomhed. Ingen Far og Mor har Sikkerhed for, at deres Børn skal bli reddet fra alle Farer og Fæsttelser, der møder dem Livet nedigjen- nem men naar de har git dem en kristelig Opdragelse, har de gjort, hvad de kunde til dette Maales Synsøle, og til en kristelig Opdragelse hører kristelig Skole.

Vi vil her gjengive, hvad „Augustana“ nylig sagde netop med Hen- syn til denne Sag, at lutheriske Kirker bør sende sine Børn til sine egne Skoler:

„Denne Formaning er tidsmæssig nok, og slet ikke overflødig. Af Grunde, som det ikke er saa let for os at sulte, sender mange af vore Menighedsfolk sine Sønnen og Døtre til andre Skoler end sine egne. Men de tror, at deres Børn paa denne Maade skal vinde større Kjennerter. Om saa er, saa lar de Formodet saa raade paa Forstandens Beskynding. Det er, lige slikt, vore forbundet med at graduere fra en af vore egne Skoler som fra hvilken som helst anden. Der findes desværre saadanne blandt vort Folk, der ikke har Anstatterstyrke nok til at handle økonomisk Hæns- gang med disse vinder ikke hederlige Høie Kjennerter ved at stamme sig over sin egen Kirke, ligesom det heller ikke vil luffes deres Børn bedre at løse Livets Opgaver ved den Uvillighed, at de har jaat sin Uddannelse ved „egte“ amerikanske Skoler. Det kommer an paa, hvad Slags Opdra- gelse de har jaat, og hvad de selv gjør til. Det har været tilstrækkelig godt- gjort, at Graduerter fra vore egne Kirkeskoler ikke paa noget Omraade skaar tilbøge for Studenter fra andre Skoler.

Og vi kan trygt erklære, at den Undervisning, som meddeles ved vore egne Skoler, kan stilles paa Høide med, hvad andre Skoler har at by; og hertil kommer, at de unge ved vore egne Skoler kommer under direkte kristelig Opvoieling. Dette burde vel ha nogen Betødning for Forældre, naar de skal vælge Skole for sine Børn. Den kristelige Gud- tilbedelse gir Livet dets Retning og blir de unge til ubeskrivelig stor Beskyndelse. Den Undervisning, der paa virker Forstanden alene og ikke berører Hjerter, har i saamange Tilfælde vist sig at være af utilkom- ligg Værd. Og naar nu vor Kirke med stor Opførelse har bygget sine egne Skoler, der alle i nogen Gensfende

staar tilbage for andre, saa har Kirken's Venner staaet disse Skoler. Det burde ikke være saa vanfælg en Sag at lægge for Dagen sirlig Patriotisme, altsamt man sauntidig fremmer sine egne Interesser. Og de, som maa regne med Omkostninger, vil finde det til sin Fordel at benytte sig af sine egne Skoler. Og ofte er det saa, at de, som skrøder af, hvor store Summer de maa lægge ud for sine Børn ved ufrivillige Anstalter, klager mest høilødt over, hvor meget det koster at opholde Kirken's egne Skoler.

Derfor vil vi tilstunde Forældre, der maa se sig om efter Skole for sine Børn, at patronisere sin egen Kirkes Skoler. Retop nu kundgør disse Skoler et nyt Skoleaars Begyndelse; og vi kan ikke andet end ønske, at Tilstrømningen af Elever maatte bli stor. Grundet paa Personlig Underiggelse kan vi trogt si, at de unge trives ved disse Skoler Og som Regel forklæder de dem med Hjælpighed til sine Fædres Kirke. — (Lutheraneren.)

Fra vor Arbeidsfelt.

North Astoria, Wash.

Sidste Onsdag var det 15 Kar siden Mr. og Mrs. W. Varson blev gift. I Anledning af Dagen havde de indbudt en Del Gjæster til Middag hos sig. Mandt hvilke var Mr. og Mrs. H. Rodsen der for 15 Kar siden var deres Brudebrøder og Brudebrøder. Ved denne Anledning var det at Hjælpighedens Straaler først sked frem i Mr. og Mrs. Rodsens Hjerte, og et par Kar senere blev de gift. Past. Hellefson holdt en Tale og takkede Mr. og Mrs. Varson med Dagen og nedbad Guds Velsignelse over dem for Fremtiden.

Torsdags Aften holdtes en Overraskelse paa Past. og Mrs. Hellefson, arrangeret ved Menighedens Kvindeforening. Pastoren var netop gaaet ned i Vogn da Gjæsterne ankom. Mr. E. O. Attilsen blev sendt efter ham, og han foretog, at han med Familie var kommen for at aflægge et Besøg i Prestegaarden, og at Mrs. S. derfor havde sendt ham. Pastoren anede intet før han kom lige op til Døret og fik se en 75 glade Ansigt der havde taget Gulvet og Hoven i Besiddelse. Det var rigtig en „surprise.“ Mr. W. Varson traadte da frem paa Kvindeforeningens Vegne og holdt en vakkert Tale og overrakte Past. Hellefson en stor Sillefæsk fuld med Sengen. Denne Gave skulde være

kom en Paaskjænnelse af hans Arbejde og en Opmuntring. Past. S. takkede høit bevarget paa sin Gæst og egne Vegne for den uventede Gave. Han glædede sig mest over da fordi han saa det et tegn paa at Guds Ord havde båret Frugt i Hjertene. Gud lønne i Naade de sjæle Givere. Men da Herren frændes velsigne denne unge Menighed saa troen maa tilføje og mange Sjæle frelles.

Søndag, den 8de Sept. holdes der Konfirmationsgudstjeneste paa Fort. Al. H. og Eftergængsgudstjeneste om Aftenen Al. 8.

D. G. S.

Tacoma, Wash.

Søndag afsluttes begynder igjen forfættommende Søndag Al. 9:30 Formiddag. Der underrettes haade paa Korst og Engelsk.

Søndag Formiddag Al. 11 vil der blive Gudstjeneste paa Engelsk i Vor Frelses Kirke ved Prof. J. H. Kober. Om Aftenen Al. 8 norsk Gudstjeneste ved Prof. R. J. Song.

South Tacoma, Wash.

Gudstjeneste forfættommende Søndag Formiddag Al. 11. Søndagskolen begynder igjen paa Søndag Al. 10 Formiddag.

Mr. Olaf Stornes, som en Tid har arbejdet oppe ved Everett, Wash., er nu kommen hjem igjen. Han og nogle andre ventet med det første at begynde Høsten.

Mrs. W. Nilsen og Bern, som har tilbragt Sommermaanederne i sit Sommerhjem ude paa Landet er nu fluttet ind til Vogn igjen.

Mr. og Mrs. G. Jacobsen fra Sud Bellingham, samt Mrs. Scorseth og Bern aflagde fornuftig et hyggeligt Besøg i Prestegaarden i Sud Tacoma. Vi siger Tak for Besøget.

Abtettering.

Gaver modtagne til Josephine Alherdons hjem:

Fra Mrs. S. Haakensen, Stanwood, Wash., 10 Pund Var.
Fra Mrs. V. Seland, Stanwood, Wash., 10 Pund Var.
Fra O. R. Doel, Camano, Wash., en Sæl Hølet.

Til Ordet for Hjemmet fra følgende Veboere:

Fra Severine Andersen og Serine Varson, hver \$5; Elling W. Olsen,

\$4; Eric Johnsen, \$3; Anders Johnsen, \$2; John Jacobsen, \$2; Halvor S. Andersen \$1.50; Ole V. Thorsen, \$1; Olof Andersen \$1; Berthe Danielsen, 50c. Tilfammen \$25.00.

Stanwood, 23de Aug., 1912.

J. W. Solland, Bestyrer.

Abtetteringer.

Indkommet til Indremission i „Pacific Distrikt.“

Ved Past. Geo. Lane fra Peter Christoffersen, Tamson City, \$2.00.

Ved Past. Geo. D. Lane fra Jannuells Menighed, Gufter, Wash., \$9.80.

Ved Past. Geo. D. Lane fra Our Saviors Congregation, Bellingham, Wash., \$19.55.

Ved Past. O. E. Heimdahl, Kallest i Mt. Vernon, Wash., \$14.39.

Ved Past. E. S. Belgum fra Tre-foldigheds Menighed, Oskand, Cal., \$1.50.

Ved Past. E. S. Korgaard, Kallest i Norwegian Luth. Church, Spokane, Wash., \$20.80.

Ved Past. H. O. White, Offer ved Synodemødet i Silberton, Oregon, \$182.25.

Total, \$250.29.

Stanwood, 9. August, 1912.

Andrew V. Anderson,

Ansætter.

Farland, Wash.

Mr. Oswald Ellingsen døde i sit hjem den 14de August efter et langt og smertefuldt Sygeleie. Ledsaarsagen var Kæft. Dagen før sin Død samlede han sin Familie rundt sin seng, hvor han, efter han havde velsignet sine Børn og opfordret sin Gæst til at gøre alt i sin Magt for at oplyse dem i Tugt og Herrens Normaning, tog farvel med dem for sidste Gang. Derpaa befendte han atter sin Tro paa Kristus, minnedes endnu en Gang sine Forældre og bad de gjenlevende at takke dem for den fristelige Opdragelse de havde givet ham. Tilslut gjentog han Salmeverset „Bedre kan jeg ikke fare, end at fare til min Gud.“ Begravelsen fandt Sted den følgende Fredag under stor Deltagelse. I Døret talte Past. H. O. Vjerke og i Kirken Past. Previg og Prof. Song.

Sidste Søndag havde vi den Glæde at have Pastor Hartstad i Kirken igjen, hvor Past. Previg prædikede. Han er nu kommen sig ogsaa igjen, at han kan rusle rundt saa smaat ved Hjælp af Stav. Næste Søndag haaber han igjen at kunne forrette

Kvindeforeningen møder næste Onsdag Eftermiddag hos Mrs. A. J. Song. Alle er venligt indbudne.

Til Lærer i Forretningsfog ved Akademiet er ansat Prof. V. J. Gordon, der i en Række af Kar har været Lektorer for Bethonia College i Everett, Wash. Han er vel kendt herude som en fælden dygtig og samvittighedsfuld Lærer.

Mrs. Eagen fra Grode City, Minn., er paa Besøg hos sin Mor Mrs. Gunder Johnson.

Under Kontrakt for Ellingsens Tilbygning paabegyndes denne Uge Opførelsen af Grundvolden til Akademiet nye Gymnastik Hall. Grundvolden blir af Cement. Den nødvendige Sand og Gravel findes paa Pladsen.

Til Lærere i Public Skolen her er ansat fire unge Damer, som har sit hjem i vor Naboland, nemlig Balborg Varson, Clara K. Fosien, Clara Christensen og Mabel Starvaast. De tre sidstnævnte er Graduerter fra Akademiet.

I Menighedskolen blir der i Kar de samme Lærere som hior paa en indtagelse var, nemlig Helene Aberg, der har overtaget en Skolepost paa Camano Island. I hendes Sted har Skolekomiteen indtalt en Datter af Mr. Marcus Kriston, som bor her.

Det vil interessere mange af Herolds Læsere at høre at Rolfes O. Derder er Kandidat til Legislaturen fra det 18te Distrikt. Mr. Derder er Gradueret fra Akademiet og var indtil nylig Alumniforeningens Præsident. For nærværende er han meget interesseret i det nye Gymnastikskule, som er under Opførelse.

Et godt Forsvar.

En ung Mand, der havde givet Gud sit Hjerte, blev ofte angrebet af sine gamle Konverterer, der gjerne vilde diskutere med ham og saa ham bort fra Kristendommen igjen.

Disse Konverterer søgte da at bevise, hvor urimeligt det var at tro paa Kristus, som stod i Bibelen, hvor meningsløst det hele var. Det var ikke for Kristens oplyste Menneffer. Og desuden gjorde Kristendommen Folk triste og uglade.

Gatten havde virkelig for at høre sig; det saa ud til, at Konvertererne skulde overvinde ham i Diskussion. Men da de kom til Jesus Livet og lagde, at en Kristen blev trist og tung, da havde han Svær.

„Trist og uglad?“ sagde han. „Nei, det modfætte bliver en. Glad

og let og lykkelig. Saa er det. Og en Ting til: Jeg kan ikke soare paa alt, I taler om, men to Ting ved jeg: Det ene er, at jeg er en stor Synder, og det andet, at Jesus er en stor Frelser. Det er nok for mig. Og jeg vil ikke, at det, jeg ifred, skal tage fra mig det, jeg ved."

Kinesisk Overtro.

„Fra Buggen til Graven bliver en Kinesers Liv reguleret af Ordspog og nedarbejdede Jordomme," siger en Missioner, som i mange Aar har opholdt sig i det indre af Kina.

I den Tid, da et Hus eller et Tempel er under Bygning, saar ingen Kvinde Lov at komme i Nærheden. Stedet besøgtes omhyggelig for at forhindre en haanden Ulykke. Hvorfor? Simpelt fordi der eksisterer et gammelt Ordspog, som siger: „Tyden bor i det Hus, over hvis Grundmur en Kvinde har gaaet."

Ved et Middagsfestskab — som forefæst er en frugtelig Prædelse for en Europæer, efterom det bestaar af mellem 40 og 50 Ketter og varer en hel Dag — maa man bruge den samme Talerken hele Tiden. Forklaringen ligger i det kinesiske Ordspog: „Han, som bærer Talerken, dræber Quomoderen."

En Kineser kan ikke engang dø i Fred paa Grund af de mange overtroiske Forestillinger. Saasnart man fortæller, at et nyt Menneske ikke kan komme sig, bliver den høje trulset ud af sin Seng og halvvejen anbragt paa en Vem. Dette sker for at forhindre, at hans Sjæl efter Døden tager fast Bopæl i Sengen.

„Han er den, som binder sin Føle til Vindræet."

1. Mos. 49, 11.

Saaledes blive de Gudfrugtlige faldte af den Helligaand, at de ei kunne lade være at komme frem dermed, bringe Gud Taksigelse, bejænde og prise ham, lære og forkynde Evangeliet. Saaledes folk vare Apostlene og Martyrerne fra det Dødelik, da de bleve faldte af den Helligaand. Thi denne er den allerældste Vinstof, hvorom Bismunden siger i Salomons Ordspog 9, 5: Kommer hid, æder af mit Brød og drikker af Vinen, som jeg har blandet, da skulle I blive drufne, men vel at mærke i anædelig forstand. Saaledes fortæller jeg her ved overskrevne Text, at vi i Kristus og paa hans Tid skulle blive drufne af hans Sules gode Ting, som den 38te Psalmes siger i det 9de Vers, d. v. vi skulle formædelst Dødet og Hverken an-

namme den Helligaand, hvorved vi blive andre Mennesker, ligervis som et beskæmt Menneske forholder sig ganske anderledes end den, der er ædru og fastende; thi hin er lystig, leer og glæder sig, sanger og jubler medens denne er angst og bange, ladsige rige Gaver glæder Jakob sig der Sorgen og Klagen rønde. Over paa egne og alle sine Efterkommeres Vegne og siger: Han er den, som binder sin Føle til Vindræet, hvorved han vil sige: Ude sandt mig skal Kristi og min Schloths Rige tørre; han skal ikke herle med Væpen eller Sværdet, der er Lovens Modskab og gjer Menneskene bedrøvede og frange om Hjertet, udvættet og nedbøier dem; men han vil opfulde dem med sine gode Gaver, han vil gjer sit Riges Underaatter uanædelig drufne og berusede af Glæde, saa at de blive helt andre Mennesker og werde bedrøvede ikke med Røner, men med Vindræet og det af den allerbedste Sort, saa at de blive som ude af sig selv. Men de skulle blive anædelig berusede, saa at de ligne Apostlene, om hvem Paulus mente, at de vare fulde af Jød Vind (Ap. Gjern. 2, 13). Thi det er jo en fornæstelig Ting for Folket, at Petrus og de andre Apostle staa op, lære og prædike, uden Hæveien at have bedet om Tilladelse dertil hos den ædelfulde, verdslige eller geistlige Forrigbed. Men de ere opfulde af den Helligaand, derfor lade de staa til, drage igjennem alle Jerusalem's Gader og prædike om den korsfæstede Jesus Kristus, hvis Naam var Folket forhadet og ganske utaalstelig. Ja, hvad der vil sige endnu mere, de frange haardt ind paa Jøderne, fordi de havde svæet en saa utilbørlig Vold imod den Mefferdige Ider de have korsfæstet ham, og i alt dette vise Apostlene det ingen Frygt for Røgen, ere heller ikke i mindste Maade bange for Hverkestærkens og de Vildtes store Magt. Og tilsidt, da de vare bleve indstragne og forbaarede, og man havde befalet dem, at de stede ikke mere maatte tale i Jesu Naam (Ap. Gjern., 16), saa gik de glæde bort fra Raadets Naam, fordi de havde været oplyste værdige til at forhaanes for hans Naams Skuld, noget Saaomt vil en Lovens Prædikant aldrig gjer, men snarere frygte for Calvins, de Overste og Hverkestærkerne, tilmed for den store Hob, hvorimod Apostlene trode af deres Vold og Tyranni og komme ihu, at Himlen og Jorden er nær, thi Kristus er en Herre og Konge over Himlen og Jorden. De ere faldte af den Helligaand, derfor tale og vidne de for de Hverkestærker om Guds store Gjerninger og

fulde hele Staden med deres Prædiken. — (Luther.)

Spurgeon om Luther.

Den bekjendte engelske Prædikant sier om Luther: „Luther bekjendte, hvad han trodde. Nu sætter mange at glemme sig bort som kristne for at undgaa Korsets Korargelse. — Han var tapper i Kampen for Sandheden. Han er frendes den mest hvide Mand inden visse Religionssamfund, og naar hans Naam nævnes, Hæder mange Lænder. — Han havde en hjertelig Værefragt for den hellige Skrift. Var han bli gjenbrøvet af denne Vog, vilde han med Glæde ha tilskagefaldt. Et Ord af Skriften satte hans Sjæl i Blod; den hellige Vog var hans Stridsvaaben. — Hans Tro var ualmindelig virksom. Hvor han arbejdede! Hvor energisk han var! Hundrede smaa Mand vilde være overanstrengt ved at skrive de Væger, han har skrevet. — Hans Tro var rig paa Væ. Hvilke Venner had han ikke! Hvor udholdende han var! Han forblev Limer i sit Bedesammer og sa efter paa; jeg har seiret. — Hans Tro gjorde ham sei for Menneskefrugt. Væver, Skrifere, Doktorer, Kurfyrster var intet for ham, naar de modstod Herren. — Hans Tro var rig paa Kierlighedsgjerninger. Naar der kom fattige, maatte han sin Pung. Han havde 200 Guldstykker og gav Halvparten til en fattig Embedsbror og maatte derpaa: „Hvor er de fattige? Jeg maa ogsaa bli kvit den anden Halvpart." — Han bevarte sin Tro under ualmælige Kampe. Han sank ned i Klagernes Afgrund og steg dog op til Vælsagens Himmel. — Hadde han ikke havt den sterke Tro, vilde Kampene mod Satan have revet ham op. Ved Jesu Hjælp seiret han i denne frugtelige Væskamp. — Hans Tro var den saliggjørende Tro. Troen bestaar i at gribe, tilægne sig og modta den Herre Jesus i vort indre. Han havde denne Tro. Hvor glad jeg vilde være ved at se en anden Luther paa denne Jord!" — (Der Næbbar.)

Hvorledes Luther havde det under Bøvedømmet.

„Jeg var meget from under Bøvedømmet, da jeg var Munk, og dog saa tungsinelig og sorgfuld, at jeg tænkte, Gud var mig ikke noadig. Saa holdt jeg Messie og bad, og efterat jeg var blevet Munk i Ordenen, saa jeg — kan jeg gjerne sige — ikke paa en Kvinde. Nu er det onde Tanker, jeg maa lide af Hævelen. Thi han slynger mig ofte i

Angstet; O, hvor stor en Hob Mennesker har du ikke forføret med din Værel! Stundom kan et ensfoldigt Ord træste mig og opreise mit Hjerte i Kusgtellen.

Engang sagde min Skriftefader til mig, da jeg stadig førte taabelige Sænder frem for ham: „Du er en Daare! Gud gaar ikke irette med dig, men du gaar irette med ham. Gud er ikke vred paa dig, men du er vred paa ham." Et dørbart, stort og herligt Ord, hvori han bragte mig Evangeliets Væ!

Hver den, derfor, som plages af Tankeindets Mand, kan vogte sig vel for at være ene! Thi Gud har skabt Samfundet i Hæfven og lagt Broderskabet paa Hjerte, at dets Venner skal holde sig sammen, som Skriften siger: „Se ham, den var, som faldet, uden en anden til at reise ham op!" (Præd. 4, 10). Et heller behøver Hjertets Sorgfuldhed Gud, om han end tillader jordisk Sorg. Han vil dog ikke, at jeg overfor ham skal være bedrøvet, som han siger: „Jeg har ikke Behov i Synderens Død" s. l. v. (Ez. 33, 11). Lige saa: „Glæder eder i Herren!" (Ps. 4, 4). Han vil ikke have en saadan Tjener, som ikke venter noget godt af ham. Men skont jeg ved dette, bliver jeg dog paa en og samme Dag vel hundrede Gange anderledes tilfands; men jeg modtaar Hævelen."

Guds Saus Blod.

„Dette er den nye Væls Blod, som Gud har oprettet med eder." (Hebr. 9, 20).

Der ligger en fælsom Røgt i Ordet „Blod," og Synet af Blod er altid gripende. Et blodt Sind kan ikke engang udholde at se en Spure Blode; og inden Vanen har lærdet det, vender det sig med Nædsel bort, hvor et Dyr slagtes. Menneskeblod er belligt; at udgyde det i Brede er Mord.

Er ikke Korfagen den, at Vælet er i Blodet, og dets Udgyden er Dødens Tegns?

Naar vi betragter Guds Saus Blod, forages vor Frygt endnu mere, og vi gjer ved Tanken om Syndens Glendighed og den frugtellige Straf, han, som har Synden, maatte lide. Blodet er altid dyrbart, ja uvurderligt, naar det strømmer fra Jannuells Side. Jesu Blod besæler Raadeposten og fradæfser den for evig. De gamle Korbund blev indgaaede ved Fire, og den evige Væls bekræftes paa samme Maade.

O, hvor søligt at være frelst! Lovens Gjerninger er en svag og frøbelig Vaad, hvis Undergang er Vælet; men Vælsens Stib frugter in-

gen Storme, thi Blodet er en lifter Garanti. Jesu Blod gjorde hans Testamente gyldigt. Et Testamente har ingen Kraft, medmindre den dør, der har oprettet det.

Fra dette Synspunkt betragtet er Krigsmændens Spgd en vellykket Hjælp for Troen, fordi det beviste, at Herren virkelig var død. Om den Ting, kan der ikke reises Tvil, og vi kan dristig drage os den Ud til Rytte, han efterlod sit Folk. Lykkelige er de, der ser sin Rettighed til evig Betsigelse tilfjæret af en døende Frelser!—(Mt. 16.)

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

Vor Frelseres Ev. Luth. Kirke, Hl. af 17de og So. 1st. Cable og So. K St. car. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8. Det engelske Sprog bruges den 1ste og 3die Søndag Form. og den 2den og 4de Søndag Aften i hver Maaned. De øvrige Gudstjenester holdes paa Norsk. Søndagskole i Kirken Kl. 9:30 Form. og i Kapellet paa East I og Wright Ave. Kl. 2 Eftm. Gudstjeneste i Kapellet efter Tillysning. Ungdomsforeningen Concordia møder hver Torsdag Aften. Menighedens Præst er i Regelen at træffe hjemme hver Formiddag.
N. A. LARSEN, Præst.
 912 So. 17th St. Tel. Main 4270.

Seattle Bymission.
 Pastor Olof Eger. Res. 1215 Harrison St. Tel. East 5966.
Seattle.
 Immanuel lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bæken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
 1215 Thomas St. Tel. Main 4438

Ballard (Seattle).
 Zionkirken, 36de Gade nær 29de Ave. Høimesse 11. Aftensang 8. Søndagskole 2:45. Ungdomsmøder Onsdag 8:15.
B. E. BERGENSEN, Præst.
 Træffes sikrest 9 Morg. og 7 Aften.
 1727 W. 56th St. Tel. Ballard 1206.

Portland, Ore.
 Vor Frelseres Kirke, Hjørnet af E. 10th og Grant Sts. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til Grant Street. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11. og hver Søndag Aften Kl. 7:45. Søndagskole Formiddag Kl. 10.
 Gudstjeneste i Albina, Hjørnet af Minnesota Ave. og Shaver Street, hver Søndag Formiddag Kl. 11. Søndagskole Kl. 10.
 Gudstjeneste i Kelso og Rainier, Oregon, efter Tillysning.
R. O. THORPE, Pastor.
 425 E. 10th St. Tel. East 621.

Oakland, Cal.
 Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., nær San Pablo og 26th St. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 10.
E. S. BELGUM, Præst.
 823 Athens Ave. Tel. Oakland 4356.

Tacoma.
 Santa Barbara, Cal.
 Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maaned, da Gudstjeneste holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjørnet af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDEERSEN, Pastor.

Everett, Wash.
 Den Første Evang. Luth. Kirke, 2939 Lombard Ave. Høimesse 10:45, Aftensang 8:00, Søndagskole 9:30. Engelsk Gudstjeneste for Søndagskolen 10:15 til 10:45. Opbyggelse hver anden Torsdag Kl. 8:00. Ungdomsmøder Fredag Kl. 8. Telefon Sunset 837.
 I Oslo Menighed Gudstjeneste hver anden Søndag 2:30 Eftm.
 I Roosevelt, Gudstjeneste hver fjerde Søndag Kl. 3 Eftm.
 I Sunnyside, Gudstjeneste hver fjerde Søndag Kl. 3 Eftm.
L. C. FOSS, Pastor.

Silverton, Ore.
 Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen den sidste Søndag i Aftenen Kl. 8 1ste og 3die Søndag i Maaned.
 I Barlow Gudstjeneste sidste Søndag i Maaned Form. Kl. 10:30 paa Norsk og Aften Kl. 7:30 paa Engelsk. 2den Onsdag i Maaned Kl. 7:30 Aften paa Norsk.
 I Sodaville, Gudstjeneste efter Tillysning.
 I McKee, Bethel Menighed, Gudstjeneste 1ste og 3die Søndag i Maaned Kl. 3 Eftermiddag, vekselvis Norsk og Engelsk.
A. O. WHITE, Pastor.

Oakland, Cal.
 St. Paul's English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. and 8 p. m. Sunday school 10 a. m.
 Fruitvale, Masonic Hall, Sunday school every Sunday at 2:30 p. m.
 Russell, Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday school 4:30 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.
 2433 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.

Astoria, Ore.
 Astoria Første Norske Ev. Luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned: Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.
 I Quincy, Gudstjeneste den første Søndag i Maaned Kl. 11 Formiddag.
 I Oak Point og Alpha, Wash., Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO P. NESTE, Pastor.
 417—26th St., Astoria, Oregon.

Stanwood, Wash.
 Trefoldigheds Menighed. 1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa Engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.
 I Freeborn, Gudstjeneste 1ste Søndag i hver Maaned Kl. 11 Form.
 I Camano, Gudstjeneste 2den og 4de Søndag i Maaned Kl. 3 Eftm.
 I Florence, Gudstjeneste 3die Søndag i Maaned Kl. 3 Eftm.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor

San Francisco.
 The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2455 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday school at 10 a. m.; Sunday school in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
 2455 Howard St. Tel. Market 3148.
PACIFIC DISTRIKTS PASTER.
Aaberg, O. H., Parkland, Wash.

Anderson, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood
Baalson, H. E., Silvana, Wash.
Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
Blekkan, I., Box 175, Rockford, Wash.
Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 39.
Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
Bjerke, A. O., 8944 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 8972-J.

Tel. East 6751
Det Svenske Hospital
 1733 Belmont Ave. SEATTLE, WASH.

Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
 Brevig, T. L., Parkland, Wash.
 Carlsen, L., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
 Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
 Dahle, J. O., Bothell, Wash.
 Eger, Olat, 1215 Harrison St., Seattle Phone East 5966.
 Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
 Foss, L. C., 2939 Lombard Ave., Everett, Wash.

Hers, A. P., Prof., Parkland, Wash.
 Grønberg, O., 1634 Howard St., San Francisco, Cal.
 Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
 Harstad, B., Parkland, Wash. Phone 7834-J-3.
 Halleson, O. C., 819 No. 2nd St., No. Yakima Wash.
 Ingeen, O., Pl. Madison, Wn.
 Røng, N. J., Prof., Parkland, Wash.
 Johansen, J., 304 J St., Fresno, Cal.
 Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
 Larsen, V. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Lind, A. G., Marshfield, Ore.
 Laque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
 Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
 Neste, Th. P., 417—26th St., Astoria, Oregon.
 Norgaard, C. H., 314 So. Grant Street, Spokane, Wash.

Ottesen, O. C., Chinook, Wash.
 Rasmussen, L., Burlington, Wash.
 Stenrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
 Skophovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
 Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
 Peterson, H. S., Prof., Parkland, Wash.
 Preis, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
 Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
 Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
 Thorpe, R. O., 425 E. 19 St., Portland, Oregon.
 Toruée, D. W., Montesano, Wash.
 White, A. O., Silverton, Oregon.
 Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
 Xavier, N. P., Parkland, Wash.

H. P. Niles
 Republican Candidate for Nomination
COMMISSIONER OF PUBLIC LANDS
 State of Washington

Primary Election, Sept. 10, 1912
 Phone Main 7220
CARL B. HALLS
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wn.

FISHING TACKLE
 Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE
 1303 Pacific Ave. Tacoma.

Ind. 5771
F. J. LEE
 Iste Klases norsk Fotografist
 Studio, Main 2289
 Res., Main 3659
 1535 Commerce St Tacoma

Washington Tool and Hardware Co.
 We carry a complete Stock of Hardware, Poultry Netting, Bicycles, Tools, Table Cutlery, Safety Razors from \$1.00 up. Baseball Goods, Fishing Tackle — Paints and Oils, Etc.
 928 Pac. Ave.—927 Commerce Tacoma, Wash.

When in need of fine
PRINTING
 Wedding or business announcements, office stationery or general job work, you cannot do better in price or work than at
D. W. COOPER'S OFFICE
 Tacoma Theater Bldg Tacoma

Storlie & Company
 Real Estate, Loans
 Rentals, Insurance
 Notary Public Main 1123
 5034 Union Ave. So. Tacoma

T. K. Skov
 Bestyrer
ST. JOHN'S HOUSE
 1920 1-2 Tacoma Ave.
 Værelser til moderate Priser

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma - - - - - Wash.

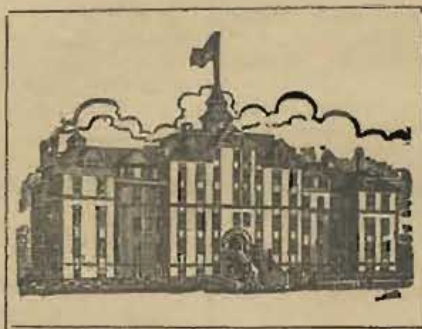
New York.
LUTHERSK PILGRIM-HUS
 No. 8 State St., New York.
 Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
 Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantinspektør, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad

The Pacific Lutheran Academy

AND Business College

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN

Eighteenth Year Opens September 24.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New \$5,000 Gymnasium under construction.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

You ask: How can you furnish all this for less than the usual price of board and lodging in the large cities?

We answer: Through the aid of our friends, and especially through the aid of our church we are enabled to give our students more than they pay for.

We can't tell you all about it here. Our free 50-page catalogue tells what opportunities are offered to young men and women here.

Address N. J. HONG, Principal

Parkland, Wn.

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating
Main 392—A 2352
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Bevertning
1205 Commerce St. Tacoma

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent
Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

Tacoma Wash.

CALHOUN, DENNY & EWING

Carl O. Kittilsen, Mgr.
Real Estate, Bonding
Insurance and Rentals
Correspondence solicited in both
Norwegian and English
North Yakima, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific
Aaben Lørdags Aftener
4 Procents aarlig Rente
Ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Cuilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; O. Granrud, V.-Pres.; Er-
nest C. Johnson, Cashier; J. F. Vi-
sell, Gust Lindberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge
French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene ifølge Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.
Telephone Main 5195
Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN
905 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Hangen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krania Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone
Sunset East 6315

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Dptag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

N. W. Gro. Co.

"MAIL ORDEER" HUS

Aarlig Omsætning \$500,000.00
Vi har over fem tusind Kun-
der, som finder, at det betaler
sig at bestille Varer hos os. Det
koster bare et Postcard at faa
Dem tilsendt en fuldstændig
Prisliste.

Dt ældste og største "mail

order" Hus i Staten.

North West Grocery Co.,

1302-4 Commerce Street
Tacoma, Wash.